

MARTELANGE-HABAY LA NEUVE- MORBEHAN. Den Trektocht.

Welle zen vertrokke me en bekke vertraging oem da alleman nie dezelfde wekker hei die oem het zelfduur afloept. Met zoën veertienen waore we verdeelt over d'otto's oem asdatte we nogal veul bagagge bijhadde. Dan zemme maor ineeens tot in Martelange gereje. Onderweg heiget geregent en in Martelange nie minder. Daor mor volgetankt oem asdat daor goejekoper is. Me al d'ottoos zemme dan naar de kampploats gereje en met enen otto terug gekomme oem allemaol gelek te kunne vertrekke maor dan te voet. t'Was ondertusse nog altijd goe aont t' regene zo damme ons regenzeile heel den tijd hemme moete aonhave. Tege de middag aon begost het een bekke minder neig te regene zo damme ons boterhamme hebben kunne oep ete aon een beekske en daor tog een bekke droog zate. Zowaor kwam daor t' zonneke toch deur de wolleke piepe. t'Was toch nogal kaad, 'k peins zo'n tien à twelf grade bove nul. Daor trokke w'ons niks van aon en der wasser zelfs ene bij die weustjes aon 't flambere was!! Dan zemme maor veddder getrokke deur de bosse bergoep en berg nabeneje met af en toe een bekke regen tot damme in Habay la Neuve aonkwaome. Dan nog ne fikse bergoep en we woare oep de kampplaots. Direct begonne met de tente te stelle oem asdattet oep die moment nie regende. Ondertusse wierd doar ook ne ketel soep gekookt en wat doar allemaol in was weetekik nie maor der waore tene look bij ook. Ondertusse zorgde twee charmante lieve KWB dames veur een aperitiefke in de kleure van den Antwerp rood en wit, we mochte kieze. Nadien smokte de soep eens zo goe!! Veur herhaling vatbaar. Gelukkig zemme dien avond aon onzen buitekant nie meer nat geweurre, aon den binnekant weette kik niks meer van. Geleidelijk zemme, ssst stillekes.. in onze sloapzakke gekrope oem onder de morge wakker te weurre. De buitelucht is veur iedereen nie iedeaal want der waore der bij die daor ne zere kop van hemme gekrege. Na teten ent afbreke van de tente zemme terug oep stap gegaon de regen was er ook terug. Terug klimme en dale deur de bosse en over veldwege. In een heel groot bos zemme dan maor goan ete tusse de paddestoele en gepreze zij Ons Heer, t' regende toen nie. Dan zemme nog noar een kasteel goan zien da nie kapot was en woar da Leopld den Ieste nog gewest was in zijnen tijd. Dan hemme ineen wei heel vriendelijke peerde gezien, die kwame direct goeiendag zegge. Oep t'ende in Morbehan hemme nog d'hulp gat van een charmante inwoonster oem degroepsfoto te moake. We krege der den uitleg oem "prunnelekes" oep genever te zetten gratis veur nikske bij. t'Was ne natte trektocht maor heel plezant!!! Kende gelle de beste en goejekoopste regenfrakke?? Nee? Ne Reetse vuilniszak!!!

Tot de volgende tocht en zeker van de partij,

den Aatste

Trektocht: aanvulling

Daar waar onze Aadste als besluit van de eerste dag van de trektocht schrijft: "...en aan de binnenkant weet ik niks meer" kunnen we niet zeggen dat de dag al voorbij was. De avond beloofde weinig spectaculairs te bieden maar daar kwam verandering in. We dronken in één van de twee dorpscaf  s rustig een pint. Sommigen deden er een dutje en anderen babbelden wat dooreen over politiek en andere belangrijke zaken in de wereld. Degenen die nog niet moe waren deden aan sport (vogelenpik). We hielden het daar vlug voor bekeken en nadat we iedereen hadden wakker gemaakt trokken we verder om te kijken of er niet toch wat te beleven viel.



Als bewijs: een drankbonnetje.

En, ja hoor, in de plaatselijke sporthal was er een muziektfestival. Keiharde brulrock met namen zoals Spew Out, PPZ30, Priba 2000. De inkom bedroeg 400 BEF/90 FRF. Wij mochten echter gratis binnen. De zaal was voor een kwart gevuld met plaatselijke jeugd. Er waren er bij met een fluoriserende hanenkam, oorbellen in hun neus en neusbellen in hun oor. Hier en daar lag er één uitgeteld tegen de muur of zelfs in het midden van de zaal. Maar een echte KWB'er voelt zich overal thuis. De fuif was stilaan aan het doodbloeden maar daar hebben wij nog even verandering in gebracht,

zelfs al moesten onze vrijwilligers er voor op het podium kruipen tussen al die rock-beesten en er dan terug afspringen zoals in Torhout-Werchter. (Stage-diving heet dat in het vakjargon.)

Degenen die het niet zelf met hun eigen ogen gezien hadden konden het 's anderendaags meerdere keren uitgebreid horen vertellen van één van de hoofdrolspelers van die avond.